

Олена ЛОПАЄВА

старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Посилення вимог до рівня володіння табельною зброєю робить особливо важливим обґрунтування питань вдосконалення вогневої підготовки працівників поліції з психологічного аспекту. Особлива увага приділяється початковій підготовці, й від того, наскільки якісно вона буде освоєна, багато в чому залежатимуть подальша служба співробітника поліції та якість виконання ним службових завдань. Важливість цієї проблеми характеризує значну кількість випадків загибелі поліцейських у виконанні службових обов'язків. У багатьох випадках зброя використовується проти поліцейських, тому вони повинні ефективно протиставити свої дії діям супротивника і вийти переможцями незалежно від обстановки, що склалася. Тому психологічний аспект вогневої підготовки є одним з основних. Необхідно відзначити, що психологічна стійкість істотно впливає на навчальний процес вогневої підготовки поліцейського в закладах вищої освіти МВС України [1, с. 24]. Треба зазначити, що психологічна стійкість правоохоронця – це система його особистісних якостей (знань, умінь, навичок, поглядів, переконань, мотивів, установок, рис характеру та ін.), що впливають на здатність співробітника зберігати високу функціональну активність та успішно виконувати поставлені завдання у будь-яких, зокрема екстремальних, умовах. Морально-психологічна стійкість проектується у морально-психологічному стані співробітника – динамічному прояві його моральних якостей та психологічних властивостей особи, які виражаються у його відношенні до реальної дійсності, ступеня службової активності, готовності та здібності вирішувати завдання професійної діяльності. Важливо враховувати, що правоохоронна діяльність пов'язана з високими морально-психологічними навантаженнями, виходячи з цього, зрозумілі високі вимоги до морально-психологічних характеристик працівників, яким вона довірена. Морально-психологічна підготовка правоохоронця має здійснюватися за допомогою побудови її як цілісного педагогічного процесу, розробки всіх її системних елементів – цілей, завдань, програм, напрямків, умов, організації, форм, методики, матеріально-технічного забезпечення, способів контролю та оцінки результатів. Однак, не зважаючи на наявну

можливість здійснення психологічної підготовки співробітників та курсантів, вони неодноразово стикаються з різними проблемами в момент застосування вогнепальної зброї. Причини появи подібних проблем, на наш погляд, пов'язані передовсім з недостатньою кількістю часу, що приділяється для напрацювання практичних навичок застосування вогнепальної зброї. Таким чином, варто зазначити, що процес психологічної підготовки поліцейського має бути спрямований на створення оптимального психологічного стану та формування постійної внутрішньої готовності. Саме це сприятиме реалізації тієї техніки стрільби, яка була вироблена в умовах тренування, а також проявляється в умовах стресових ситуацій.

1. Мислива О.О., Бодирев Д.А. Вогнева підготовка: інновації vs. традиції. *Науковий вісник ДДУВС*. 2021. №1. С. 23–27.

Юлія ЛЕБЕДЄВА

викладач кафедри загальноправових
дисциплін Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна)

ПРАВО НА АБОРТ ЯК ОДНЕ З РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ: ПРАКТИКА ЄСПЛ

Репродуктивні права людини – це невід'ємні права і свободи людини, визнані міжнародним та національним законодавством і захищені Європейським судом з прав людини (Далі – ЄСПЛ). Це, зокрема, права на законний аборт, штучне запліднення, домашні пологи, внутрішньоутробне медичне обстеження, сурогатне материнство тощо. Справи, подані до ЄСПЛ, дедалі більше відображають різноманітність та складність ситуацій з репродуктивними правами, оскільки вони не обмежуються абстрактним уявленням про доступ до абортів чи сурогатного материнства, а й стосуються таких питань, як примусова стерилізація, аборти неповнолітніх, штучне переривання вагітності у зв'язку з патологією плоду тощо. Що стосується абортів, то наразі країни Європейського Союзу демонструють найвищі показники за кількістю ліберальних законів у цій сфері, утім, жінки все ще стикаються з перепонами у доступі до даної процедури через нормативні обмеження.

Важливо, що у Європейській конвенції про права людини (далі – ЄКПЛ) прямо не згадується концепція репродуктивного здоров'я чи репродуктивних прав. Положення не містять конкретно вираженого права на здоров'я. Однак у світлі практики ЄСПЛ, пов'язаної з репродуктивними